

MINDSZENT-SZEGVÁR

ÉS VIDÉKE.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . 3 frt — kr. Négy hóra . 1 frt — kr.
Fél évr. . . 1 frt 50 kr. Negyed évre — frt 75 kr.

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

a szerkesztő saját házában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyílt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl.

Herostratus.

Artemis híres templomát Krisztus születése előtt 356 évvel fölgújtotta egy Herostratus nevű ephesusi ember. Kinpadra hurcolták, vallatták és ime a gonosz megvallotta: mikép fölgújtotta a templomot, „hogyan nevének megörökítse!”

Elhatározták az ephesusiak, hogy lehetőleg eltitkolják az indokot, kettős okon: hogy Herostratus célt ne ért legyen, azaz neve ne maradjon fön az utókorra és hogy e gaz emléke az ephesusi nemzetnek szégyenére ne váljék.

De az ephesusiak nem értek célt, Herostratus neve, emléke fönmaradt, szégyenére a népnek ez nem volt, nem lehetett, nem lehet, mert tudjuk azt, hogy sok ily Herostratus élt már azóta, de a népet, nemzetet egy-egy ily korcskinövéséért felelőségre vonni, elítélni nem lehet, nem szabad.

A „Szentesi Lap” folyó évi április 21-iki vezércikkének „a nagy mérkőzés” a címe és midőn azon cikket és az annak alapjául szolgáló „városi közgyűlésből” szóló jelentést elolvastuk, önkénytelen Herostratus jutott eszünkbe.

Hogy ki e Herostratus, azt mi nem tudhatjuk, de hogy az, ki egy város beléletét így földolja, mint a hogy föl van dülva Szentés város élete, az méltán megérdemli az említett nevet.

Annyit tudtunk, tudott más is, hogy Sima Ferenc az alispán Stammer Sándorral a vármegye gyűléseken úgy bánt el, hogy legalább egy kis vagyonnal fölérné azon összeg, mely birsággként lett volna Sima által a sértegetésekért fizetendő, ha ugyan ily törvénynyújtotta fegyvert használhatott volna a támadott alispán Simával szemben, ámde ez nem történt meg. Fokról-fokra menve, most már az alispán kevés, neki ment Sima a főispánnak, a határtalan türelmü, jóságú főispán alispánostul sem volt elég — az egész vármegyét 2 pártra kell szakítani! — az előjáték meg van — „Szentés” a vármegye egyedüli városa, a vármegye székhelye mint az idézett lap cikkében és közgyűlési értesítésében olvassuk már „városi” és „megyei” pártra szakadt.

Hová jut Szentés és hová a megye?!

Mi azt hittük, reméltük, hogy a szentesi polgár mindenkor Szentés érdekét hordja szívében. de számol a fenforgó viszonyokkal, körülményekkel és tényezőkkel Csalódtunk!

De nem mi leszünk kik megbánjuk ezt. Szentés veszíthet sokat, ugyszólván mindent, ha elvesziti a vármegyei székhelyet, az pedig bé fog következni. főleg ily körülmények között.

Szentés város a mostani megyében általános többséggel rendelkezik a többi összes községek és vidéki képviselőkkel szemben, addig míg a „szentesiek” együtt tartanak, de ha a „vármegyei” párt a többi községekkel illetve nem szentesi képviselőkkel szövetezik, szövetezik ugyszólván önkárára, hogy bizonyítsa mikép az állítólagos „városi” párt nem a város érdekét, hanem személyes bosszu és uralomvágy által vezéreltetik, Szentés nemcsak megszűnik vármegyei székhely lenni, hanem nem is lesz önálló törvényhatósági várossá.

Önálló törvényhatóság!?

Pénz kell ahhoz és pedig sok, tisztelt „városi” párt, de ember is, érteve: a képesítést.

De nem ezekről akartunk mi írni, hanem a vasutügyről.

Hogy is volt csak a „Szentési Lap” szerint?

„A nagy mérkőzés” megtörtént, győzött a „városi” párt. Nem kell pedig a szegvár-mindszenti vasut az okon, mert „görbe” és mert: „Szentés város az önálló törvényhatóságra való törekvése mellett nem tartja magára nézve helyesnek és érdekeivel összeegyeztethetőnek, hogy ezen vasutépítésnek előmozdítása által Szentés városát erősebb anyagi és erkölcsi solidaritásba hozza a vármegyével.” (??!!)

Ne neked vármegye!

Szentésnek van a Tiszáig jó utja, hidja, most ujabbban 60.000 frtot vesz ki Szentés a csotéi hidra a közmunka pénztárból, de azért te vármegye adj megint és ismételtén pénzt, sőt adj nem tisztelt főispán, még kevesebbre becsült alispán elnökletük mellett egy oly vasuthoz, mely egyenes de a Károlyi uradalmakat érinti százezrek t, a vármegye semmi, a „Herostratus”, „szentes-városi” párt egyik-másik tagja: minden és így akarja!

Hátrább, lasabban uraim!!! Gondolkozzék csak egy kicsit az a „Szentés városi párt.”

Hogy is állunk?

A vármegye adjon 300 ezer frtot egy oly vonalhoz, mely csakis Szentést köti össze H.-M.-Vásárhelylyel? Hisz hogy ez megtörténik, megtörténhetik, nem hiszi azon egyén sem, ki megbuktatta az évek hosszu során át elért eredményt.

De tegyük föl: hogy egész Szentés és így a vármegye mégis megszavazza a 300 ezer frtot, Szentés anyagi erején tud adna 100 ezer frtot, az ily pályához az állam nem járulna, nem járulhatna semmivel, hiszen posta összeköttetése, föntartása

Mindszent-Vásárhely, Mindszent-Szegvár között fönmaradna, ép úgy föntartandó volna a szegvár-szentesi postajárlat is.

H.-M.-Vásárhely 50 ezer frtjával volna tehát a fentiek szerint 4—450 ezer forint egy 700 ezer frtba kerülő vasut költségeihez, háta többszükséglet?! Avagy 1/4 millió forint oly csekélység egy szentesi érdekelttségnek?

Ha a szentes-kun-szent-mártoni vasuti vonal olyképp építettett volna, hogy első rendü vasutvonallá lehetne, még értené az ember e törekvést, de hisz oly gyenge a jelzett vonal-alépitménye, hogy a „kávépörkölköket is nagy nehezen bírja!”

„Zsilinszky és Stammer” ezek a nevek szálkát képeznek Herostratus urék szemében!

Mett „ők” állanak szivességéből, önzetlenül e fontos vármegyei közügy élén, nem kell!

Szegvár-Mindszent az ö 16—17000 lakossával, az általuk följánlott 135 ezer frt, mi ez? Semmi!

No de talán mégis valami, ha hozzá vesszük az Államkincstár 72000 frtját.

Hogy áll a vasutügy ma?

Megbukott?

Nem!

Akarni kell és lesz vasutunk előnyösebb föltételek mellett Szentés nélkül, mint Szentés hozzájárulásával.

Szentés teljesíthetlen, megvalósíthatlan föltételeket köt a 60.000 frt hozzájárulási összeghez és kap érte törzsrészvénnyt.

E 60 ezer frt törzsrészvénnyt megtartja a vármegye, vagy átveszi az érdekelttség többi része, általadjuk esetleg a lebegő kölcsönt nyújtónak s végre árán el is lehet adni!

Nem kell nekünk föltétlen a Tenyőiekkel most már egy társnattá alakulnunk, miszállitjuk áruinkat H.-M.-Vásárhely irányában és bárhonnán jó árunk hozatjuk az irányban!!

Mi az eredmény?

Herostratusi munkát végeztek azok kik oly nagyon örvendének a Zsilinszky-Stammer féle vasutügy megbuktásának — Szentés roppant sokat veszít ez által, Szentés józan eleme fogja majdan kezébe venni a Tenyőiekkel kötendő egyezés sikerítését.

Igaz ugyan, hogy Szeged-Bpest, Szeged-Szabadka, H.-M.-Vásárhely-Csaba irányában hosszabb utat tesz utas, áru, ámde teremtett az ur Isten oly egyént ki a zónát meghonosította tehát: „Zónázunk”! Nem lesz sem hosszabb ideig tartó utazásunk, sem költségesebb mint lett volna Szentés irányában, s így veszíteni ki fog

az áru és személy forgalom más irányban terelésével — úgy szólván elutasításával:

Szentest legtöbbet s velük együtt a nagyon is reá tartó Tenyői érdekeltség.

Föl tehát: Zsilinszky-Stammer és vasutügyi bizottság, új munkára.

Kik szólottak mellettünk, kik ellenük, megjegyezzük és pedig emléktünkbe vesszük jól, adandó alkalommal a kölcsönt visszaadjuk.

Arra, hogy melyik párt feszítette meg a 20-án tartott gyűlésen minden erejét legközelebb visszatérünk.

Pár szó

megszivlelésül „A vörös május“ című cikk írójának.

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ mult számában a fent jelzett cím alatt szelídített valaki a munkások ügyét. Jeremiálakat zeng a munkások sanyaru sorsa felett. Mindenesetre emberséges dolog mások szomorú sorsán szánakozni, de cikkirő nagyon is fekete színben látja a munkások helyzetét s az egyoldalú kontemplálása a dolognak azt sejteti velem, hogy cikkirő a külszin után mérlegeli azt s az okozatot nem a saját okában keresi.

A szakmáját értő munkás ma oly tisztességesen van díjazva (?) hogy józán s takarékos életmód mellett becsületes existenciája van, ezt bevallják maguk a helyes gondolkozású munkások.

Elismerem, van munkáskérdés, de e kérdést nem — mint cikkirő állítja, a silány díjazás szülte, mert ha az szülte? akkor kár csupán munkás kérdéstről beszélnünk, sokkal nagyobb joggal beszélhetünk napszamos, földmives, tanító, hivatalnok kérdéstről, ezek mind sovárognak egy boldogabb jövő után.

A munkás kérdést a ferde intézkedések teremtették meg. Első sorban a szabad ipar, másodsorban a munkásoknál lábrakapott fegyelmetlenség tulkapások, félrevezetés, a korszellem szülte élvágy stb.

Nem nagyon régen egészséges organuma volt még a társadalomnak a munkás osztály, ma már nem az, mert mintha elvesztette volna a talajt lába alól — napról-napra sülyed, lézeng, családi s polgári erkölcei lazultak, úgy anyagilag mint erkölcsileg hanyatlak, a józan felvi-

lágosodás utjáról letért, forradalmárookra, felbujtók kommandórára hallgat, szóval ma a társadalomnak egyik legbetegebb osztályát képezi.

A szabad ipartörvény melegágya a proletáriatusnak; a szabadipar a kétes existenciák számát szaporítja a szabadipartörvény égise alatt fejlődött oly ijesztő hatalommá a kommunisták, szocialisták, nihilisták s petrolőrök phalánkszja.

A munkáskérdést tehát a századunkat jellemző léha rendszer s a könyelmű ipartörvény idézte elő, minden egyéb körülmény közre játszhatott ugyan arra nézve, hogy a munkás kérdés ákut jelleget öltön, de annak irányt kizárólag a ferde korszellem adott.

A munkáskérdés megoldását sürgetik ma, ezt hangoztatja a cikkirő is s egy szebb jövő hajnalát látja abban, hogy koronás fók foglalkoznak a munkáskérdés megoldásával, de kérdés sikerül e ezek dédalgetéseinek visszaterelni azon veszedelmes áramlatot, mely a munkásosztály részéről galád elvek alakjában kiki törmédről s alámosással fenyegeti a társadalmat? s nem e a legszigorubb rendszabály lesz azon ut, mely a munkáskérdés megoldására vezet?

Van oly osztálya a munkásoknak, mely szánalmat gerjeszt; ott van pl. a bányamunkások osztálya, eltekintve attól, hogy a legnagyobb kockára van téve élete, test és lélekölő munkát végez, mintha számára felse kelne Isten napja a lehangelő sötétségben, rossz levegőben emésztí fel életerejét. Ha ezekre figyelmet vet a társadalom s bizonyos évi szolgálat után módot s alkalmat nyújt nekik, hogy más kevésbé életveszélyes munkával keresse mindennapi kenyerét; ha ezek családjáról gondoskodik az emberiség, úgy is türethetővé törekszik tenni a nehéz s életrövidítő munkát, ennek igenis megvan a maga jogosultsága, de hogy azokat, kik testedző, léleknesesítő munkával foglalkoznak, kik szakértelmük arányában kellőleg, sőt jól vannak díjazva, de kik forradalmárok jár-szalagán mozognak, türelmetlenek, tulkapók, kik a társadalmi rend felforgatásán dolgoznak, hogy a zavarosban halászhasanak, mondom — ilyeneket dédalgetni, ügyüket minduntalan előtérbe tolni, nemcsak émelgyést okoz, de fokozza a békétlenkedő munkáselem féktelenkedéseit.

Nem hagyhatom észrevétel nélkül cikkirőnek azon sorait sem, mikben a munkásokat a „társadalom proskribáltjainak, európai fehér rabszolgáknak“ nevezi.

Cikkirő minden áron a társadalom martyráivá avatja a munkásokat. S miért sajnálkozik ennyire rajtuk? Talán mert dolgozniok kell? hát ki az, ki nem viselné a társadalomban a nap terhét, akár pöröllyel, ásóval-kapával, akár iróttollal kezében? Vagy talán rabszolga módra díj nélkül dolgoznak s a nehéz munka mellett éheznek? Vonjon csak párhuzamot cikkirő a munkás és tanult ember kvalifikációja közt s mibe került az előbbi s mibe az utóbbi osztály szakismerete, tudománya; mit kíván a társadalom az előbbi s mit az utóbbi osztálytól; társadalmi állisuknál fogva mily csekély igénye van az előbbi s mily sok az utóbbi osztálynak; és e nagy ellentét dacára mennyivel jobban van díjazva a munkás, mint pl. egy tanító vagy egy hivatalnok, nem is numerál a szakértő munkások közt az, ki nem tud évenként három száz forintnál többet keresni! Tehát nem-e nagyobb rabszolgágnak vehető azon tiszteletre méltó karnak — a tanító karnak — sorsa, mely nehéz feladatát önfeláldozó munkával teljesíti évi három száz forint díjért?

Vagy nézzen végig cikkirő a hivatalnok testületen, a 400–800 forinttal díjazott hivatalnokon, mily sokat kíván ettől a társadalom: fedhetetlen karaktert, pontosságot a hivatalban, tisztességes megjelenést a társadalomban, rangjához mért életmódot, gyermekeinek korkívánta neveltetését, s ha megkérdi önmagát cikkirő, hogy mindezt miből teljesítheti a hivatalnoksereg, bizonyára meggyőződik, hogy ezek nagyobb rabszolgái a társadalomnak, mint a munkások. Igaz, hogy se a nemzet tiszteletet gerjesztő napszamosai: a tanítók nem sztrájkolnak; a hivatalnoki testület se ostromolja botokkal feletteseinek házáat, palotáit, miként ezt a féktelenkedő munkások szokták tenni, de ez nem azt magyarázza, hogy a munkásokon kívül minden rendű s rangú ember sorsa s állapota fényes, mondom, nem azt magyarázza ez, hanem igenis azt, hogy míg a tanult elem béketűréssel viseli sanyaru sorsát s műveltségénél fogva hallgatakon várja egy szebb hajnal felderültét, addig a munkástömeg, mely már már a társadalom feaveadvájává kezd válni, minduntalan vad türelmetlenséggel üti fel fanatizmusának hydrafejét.

Minden osztálynak megvannak a maga élethetlenei, megvannak a munkás osztálynak is, még pedig sokkal nagyobb számban, mint azt más osztálynál látjuk, hogy ezek panasza-

TÁRCSA.

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.

Utóhangok a „Költemények“-hez.

*Kimentek hát a nagy világba
Szerényen, félve mentek el.
Vajjon szíves küszöbre lennek,
S megérti őket más kebel?*

*Szívem vérevel irtam őket,
A fájdalom termette meg,
Azért soruk között mosoly nincs,
Csak a csalódás könye rezg.*

*S ez ad nekem jogot a lantra,
Egy benső, fájó érzelem,
Kisírni mind, mi fáj a létben, —
Ez oly vigasztaló nekem!*

*Boldogság, összhangról beszéltek,
Mért nem éneklek arról én?
Ó boldogok, ti nem tudjátok,
Mily ür van lelkeim fenekén!*

*Vagy mondd az árva kis maddrának,
Hogy zengje vigan a tavaszt,
Ha kint a fák kopáran állnak
S minden virágot dér fagyaszt!*

*Töprengve, gondok közt visz élttem,
Hol oly sok lép el gondtalan.
En ideák után esengek,
És ellentmondás untalan.*

*Nem illem én be a kertbe,
Hol a kenyér munkája tur,
Hol elhomályosul az eszme
És szárnya-szögeve földre hull.*

*Ha tán egykor a szép s a jó győz
És minden szívből megerem,
Akkor majd boldogságról is fog
Összhangzón zengi énekeim!*

Víz Zoltán.

A tolvaj.

(Megtörtént.)

Egyik budapesti templom előtt sok ember bámulja jövet-menét az esküvőpárokat s a kíváncsiak csoportjában legtöbb mindig az eladó leány, a ki álmodozva nézi a menyasszony rubáját, meg a fűrtjei közt csillogó mirtuszkoszorút, szellem járását, minden mozdulatát, hogy ő is ilyen szép és bátor lehessen esztendőre vagy kettőre.

A minap is áldogált ott szegényes, kopott ruhában egy fiatal leány, a kik körülötte voltak észrevették nagy nyugtalanságát s köny-

nyet is láttak fekete szemében, a mikor a legfényesebb nászmenet robogott a templom elé.

A vőlegény kocsija jár legelőül s amikor be akart fordulni a rácsos kapun, az a szomorú szép leány fájdalmas sikoltással vetette magát a lovak elé. A vőlegény kidugta fejét az ablakon, s izgatottan kiállította a közeledő rendőrnök: „Megőrült! . . . Vezesse el! . . . Tolvaj! Most eresztették ki a börtönből!“

A mikor ezeket az utolsó szavakat hallotta a leány, egy tigris iramodásával szökött a kocsi felé, de alig, hogy talpra állott, lerogyott megint a földre. A rendőr fölemelte s elvezette a kapitánysághoz, mialatt a vőlegény hintója betért a templom udvarára. A kapitányságnál régi ismerősként fogadták a „tolvajt“, aki oly regényes módon akart meghalni.

— Talán csak nem lopott megint a kisasszony? szólott egy öreg detektiv, a mikor megpillantotta. Hiszen csak most szabadult ki a fogházból!

A leány kendőjében temette arcát s zokogott csöndesen. A rendőr odasompolygott a vén tolvajkergetőhöz s megsugta neki, hogy miért hozta be a „kisasszony“-t. A jó öreg álmélkodva rázta a fejét, aztán leült a sirdogáló leány mellé s bocsánatot kért tőle, a miért megbántotta.

hivatalától felfüggesztett. E felfüggesztésre okot a jegyzőnek a hagyatéki ügyekben tanúsított muladékosága szolgáltatta. Rossz idők járnak a jegyzőkre.

— Pénzügyörög Csanyon. A csanyi híres dohány csempészet, mely üzletágat oly sokan gyakorolták, némi megszorításban fog részesülni, mert mint értesülünk a csempészet meggátolása céljából a pénzügyminiszter egy pénzügyőri szakasz felállítását engedte el s ez már július elsején működését meg is kezdi. A mult évben arról volt szó, hogy egy pénzügyőri szakasz Mindszent községben fog felállítani, de úgy látszik, hogy Csany községet érte a szerencse.

— A Magyar ipar diadala. A tüzoltószerek gyártása terén nemcsak hazánkban, de a külföldön is csak kevés iparosnak sikerült oly ritka szép eredményt elérni, mint Walsér Ferenc országsszerte ismert gyárosnak, — kit méltán illet meg a tüzoltószerek gyártása terén az uttörés érdeme. — Hogy mily nagy tevékenységet fejtett ki Walsér Ferenc ez iparág fejlesztése érdekében, élénken bizonyítja ama körülmény, hogy ez évben készült el az ő mintaszerűen berendezett gyárában a 10000-ik tüzi fecskendő.

— A hazai ipar iránt kiválóan érdeklődő és irányadó körök e nem csekély fontosságú esemény alkalmából méltányolni kívánták Walsér Ferenc érdemeit. — E célra az országos ipar-egyesület vezérférfiai és a tüzoltóság köréből bizottság alakult, hogy az esemény emlékére fényes ünnepélyt rendezzen, melyre a hazai tüzoltók vezérférfiain kívül mindazokat az előkelőséget is meghívta, kik a hazai gyáriparnak ez ága iránt érdeklődéssel viseltetnek. — A 10,000-ik fecskendőt véletlenül ép a magyar kikötő város Fiume vásárolta meg a fiumei tüzoltó-egylet részére. A bizottság kebeléből ennek folytán egy bizottság alakult, hogy az ünnepélyre a Fiumében időző József főherceget, a városi hatóságot, s a fiumei kormány vezérférfiát meghívja. — A fényes ünnepély e hó 11-én tartatott meg a fővárosi vigadóban csaknem háromszáz meghívott részvétele mellett. — Nemcsak a fővárosból, de az ország távolabbi vidékeiről, Fiuméből és Zágrárból is számosan jelentek meg. Az ünnepély napjára az ország minden részéből számtalan üdvözlő távirat érkezett az ünnepelt gyárhoz. — A nagyszámú táviratok közül különösen kiemeljük József főhercegnek Fiuméből küldött következő táviratát: „Fogadja legőszintébb üdvözlőmet a magyar ipar és a hazai tüzintézményünk körül szerzett kiváló érdemeihez. — Tartsa meg az Ur Isten még sokáig hazánk javára. — József főherceg.” Az üdvözlők között látjuk gróf Khuen-Héderváry horvát bán, gróf Zichy Ágost fiumei kormányzó, Hertelendy József Horváth Mihály, gróf Zichy József főispánok stb. üdvözlőit kívül, Gróf Széchenyi Ölon török altábornagy, a konstantinápolyi tüzoltók főparancsnoka, Falk Miksa, Lukács György államtitkár, Gróf Batthyányi Lajos stbék, táviratát. A kereskedelmi kamarák, tüzoltótársulatok és magánosok ez élénk érdeklődése az ünnepelt iránt, híven fejezi ki azt az általános megelégedést és örömet, melyet a hazai tüzoltó stb. szerek gyártásának fölvirágzása országsszerte keltett.

— Hamisított fekete selyem. Egessünk el egy darabkát a megvenni szándékolt szövetből és az esetleges hamisítás nyomban kiviláglik: valódi, tisztán festett selyem nyomban összezsugorodik, gyorsan elhamvad és kevés, egészen világosbarna hamut hagy hátra. — Hamisítatlan selyem (mely könnyen foltossá válik és török) lassan hamvad el, különösen zárószálai tovább parazslanak (ha festanyaggal nagyon telítettek) és sötétbarna hamut hagy hátra, mely a valódi selyemével ellentétben, nem fodorodik, hanem görbed. Ha a valódi selyem hamuját szétnyomjuk, elporlik, a hamisított selyemé nem. — G. Henneberg (cs. és kir. udvari szállító) selyemárak gyári-raktára Zürichben, készségesen küld valódi selyem-mintáiból mindenkinék és szállít egyes rubának valókat, valamint egész véget is vámmentesen. (4)

Irodalom.

— Az ipari és gyári alkalmazottak betegségleyezéséről szóló s legközelebb életbe lépő törvény egy humánus cél érdekében egy kisiparosra, mint a gyárosra, valamint a kis-és nagykereskedőre részben új kötelezettségeket s nem jelentéktelen terheket ró. Már magában e kötelezettségek teljesítésében való pontatlanság is jelentékeny bírsággal büntetettik. E szempontból is szükséges tehát, hogy minden érdekelt üzletember tüzetesen megismerje e törvényt s annak rendelkezéseit. De különben is az érdekelteknek egy jó tanácsadó fonalan idő kell ahhoz, hogy egyik vagy másik irányban való elhatározásuk előnyeit vagy hátrányait mérlegeljék s hogy határozatuk keresztülviteléhez, esetleg a szervezéshez a kellő előkészületeket megtehessek s a szükséges tanácskozásokat megkezdhessék. Ezt jelentékenyen előmozdítja a törvénynek most megjelent magyarázatos kiadása, melyben Gelléri Mór, az orsz. ipar-egyesület titkára nemcsak a miniszter, hanem a törvényhozás szakbizottságainak indokait is szakértelemmel csoportosította, sőt azokat saját magyarázó jegyzeteivel is kiegészítette. A magyarázatos kiadás legelőszóiban szerzőnél (uj-utca 4.) rendelhető meg; 50 kr előleges beküldése mellett a könyv bérmentve megküldetik. Ipartestületek, gyárak és vállalatok nagyszámú megrendeléseknél kedvezményekben részesülnek.

A legelőszóbb magyar napilap. A mi az ország összes lakosságának, pedig a gazdaközönség, az iparos- és kereskedő-osztálynak rég táplált óhaját képezte: egy közgazdasági magyar napilap megjelenése — megvalósult. A „Magyar Föld,” mely 12 év előtt nagynevelő férfiak közreműködésével indult meg s azóta szakadatlanul, kitartással küzdött a hazai mező- és közgazdasági érdekei mellett s mely legutóbb hetenként négyszer jelent meg, f. évi április elseje óta mint napilap jelen meg.

Sikerült ugyanis a lapnak Löcherer Andor kiváló tekintélyű gazdasági író, Zemplén vármegye gazdasági egyesületének titkárát megnyerni, a ki utóbbi állásáról a napokban leköszönt s a fővárosba költözvén, átvette a „Magyar Föld” szerkesztését. Az új szerkesztő mint szakiró és mint gyakorlati mezőgazda egyaránt birtokában van mind-

azoknak a képességeknek, melyek biztosítékot nyújtanak arra nézve, hogy a „Magyar Föld” mint első és egyetlen mező- illetve közgazdasági napilap beltartalom tekintetében teljes mértékben meg fog felelni hivatásának s a hozzá fűzött jogos reményeknek.

A „Magyar Föld” felőli közgazdaságunk valamennyi ágát. Kiváló súlyt helyez a mezőgazdaság legszélesebb körű felkarolására, fejlődő iparunk és élénkülő kereskedelmünk pártolására és felvirágoztatására. Védője lesz e téren mindenkor a magyar érdekeknek, s irányt kíván szabni a magyar mező- és közgazdasági politikának és gyakorlati tevékenységnek. A „Magyar Föld” teljesen független lap, mely kizárólag csakis a komoly szakszerződést követendi.

A „Magyar Föld” mint napilap is megtartja eddigi nagyságát, miáltal a lap oly bővülést nyer, mely lehetővé teszi, a mező- és közgazdasági ismeretek fokozottabb fejlesztése mellett, a politikai és társadalmi eseményekkel is behatóbban foglalkozni, úgy, hogy a „Magyar Föld” teljesen fölüllegessé teszi egy más napi lapnak járatását.

E tetemes bővülés s egy nagy napilap egyéb nagyszámú előnyei dacára, a „Magyar Föld” ára a régi marad; vagyis: egy óra 1 frt, negyedévre 3 frt. E szerint tehát a „Magyar Föld” a legelőszóbb magyar napilap. Valóban, sem udvariasság, sem kollegialitásból, hanem tiszta meggyőződésből legelőszóbb ajánljuk az első és egyetlen magyar mező- és közgazdasági napilapot: a „Magyar Föld”-et lapunk olvasói, de különösen gazdái, iparosai és kereskedői figyelmébe, mert a „Magyar Föld” oly közleményeket ad, melyek az olvasóra nézve hasznosak, és bőven megtérítik az egy frtnyi havi előfizetési díjat. Előfizetési pénzek a „Magyar Föld” kiadóhivatalába (Budapest, Erzsébet-körút 21. szám) küldenek. Előfizetéseket elfogad minden postahivatal és könyvtár.

A dr. Róth Pál szerkesztésében megjelenő „Kereskedelmi Jog- és Ismeretek Tára” második száma — gazdag és változatos tartalommal — megjelent. Dr. Feichtinger Elek fiumei h. pénzügyigazgatótól találunk benne egy nagyobb tengerjogi találmányt, dr. Berényi Pál tanár értekezik a kereskedelmi könyvek és mérlegok földviláglatiról, dr. Róth Pál a telephon-jogról, dr. Berényi Sándor a küzti-(16)-vaspályák felelőségéről személyi balasztakról. A törvénykezés — biztosítási szemle — külföldiek és irodalom rovatai sok érdekeset tartalmaznak. A biztosítási szemle különös gondal van szerkesztve és felvilágosító közleményeket találunk benne a „Mutual” és „New-York” amerikai életbiztosítási társaságok bejegyzési ügyeiről.

A legkellemesebb szórakoztató egy jó lap s ezt csekély 6 forintért megszerezheti minden család, ha megrendeli a „Képes Családi Lapok” című szépirodalmi és ismeretterjesztő lapot, mely nemcsak hasznosnak mulattató, értelem, érzelem és izlés nemesítő olvasmányokat nyújt olvasóinak, hanem „Nő a házban” című mellékletével há tanácsadója a család minden tagjának s gyönyörű csak kiváló művészek által eredő képeivel a szép érzéket is fejleszti. Hogy magasatos céljának a „Képes Családi Lapok” mennyire megfelel: azt legjobban bizonyítja ama közkezdveltség, a melyben részesül s előfizetőinek évről-évre szaporodó száma.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. s a kiadóhivatal (Budapest, nagy korona-utca 20. sz.) melyhez az előfizetések legelőszóbb postautalványon intsendők, kívánatra bárkinék ingyen és bérmentve szolgál mutatóanyagokkal.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Diamant Manó.

Légen szárított természetes istálló-trágya
darabokban vagy zuzott állapotban

NEUMAN TESTVÉREK aradi cégtől

50 %-nál több szerves anyaggal.

Viz	8 %	Összes vilsav (phosphorsav) mennyiség	3.16 %
Szerves alkatrészek	35 %	Szerves légeny (Organ. Stickstoff)	2.90 %
Hamu	57 %	Káli	1.45 %
Vizben oldható vilsav	1.28 %	Vilsavas (phosphorsavas) káli	2.46 %

Ara: 100 métermázsánként 160 forint az aradi vasút-állomásra szállítva, zuzott állapotban 200 forint.

Kizárólagos képviselő Magyarországon, Horvátországon és Slavonia részére

Szavost Alphonsnál

V. Arany János-utca 11., Budapesten V. Arany János-utca 11.,
hol minden felvilágosítás készséggel megadatik.

Bármily állásu, széleskörű ismerettséggel bíró megbízható személyek kik igen előnyösen ismert

SORSJEGY-TÁRSASÁGOK

létrehozásához

tagok szerzésével foglalkozni akarnak, szép jövedelmet nyerhetnek. — Ajánlatok intézendők a **Magyar általános takarékpénztár részvénytársasághoz** Budapesten.

Árverési hirdetés.

Mindszent község váltságügyi bizottsága a 41/891. számú közgyűlési határozatban nyert felhatalmazás alapján közhírrül teszi, miszerint a Mindszent község tulajdonát tevő, eddig az italmérségi joggal együtt hasznosított ingatlan

a) az ugynevezett „Szegefü csárda“ a hozzá tartozó s hitel telekkönyvileg 24 ¹¹¹²/₁₆₀₀ kataszterileg 27 ¹⁵⁰/₁₆₀₀ holdnak kitüntetett földbirtokkal **örök áron** a f. évi április hó 28-ik napján d. e. 9 órakor Mindszent község közházánál megtartandó nyilvános árverés útján eladatni fog.

Kikiáltási ár 4603 forint. Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy megfelelő értékű érték papirokban bánat pénzül az árverés megkezdésekor azonnal letenni.

Vevő nem köteles a vételárát egyszerre és azonnal készpénzben kifizetni, hanem az árverési feltételekben körülírt feltételek mellett részlet fizetéseket teljesíthet.

Az árverési feltételek az I. aljegyzői hivatalban naponként a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Mindszent, 1891. április 9-én.

Mihály József
bíró
váltságügyi bizottság elnöke.

A
Legolcsóbb magyar napi lap
a
„MAGYAR FÖLD“
közgazdasági és politikai napilap
teljesen független programmal
SZERKESZTIK
LÖCHERER ANDOR és KORMOS ALFRÉD
A Magyar Föld bel és külmunkatársai közt a politikai és közgazdasági téren szereplő férfiak egész sorát találjuk.

Előfizetési ára:
negyedévre 3 frt., egy hóra 1 frt.

A „Magyar Föld“ előfizetői a lap ingyen hirdetési rovatát **nagy sikerrel használják.**
KÜLÖNBÖZŐ MELLÉKLETEK
Mutatványszámokat ingyen és bérmentve a Magyar Föld kiadóhivatala
Budapest, Erzsébet-körút 21. sz.

GOLDSTEIN MÓR

könyvnyomdája, papir- és irodaszerkereskedése Mindszentben.

Ajánlja ujonnan felszerelt

könyvnyomdáját

minden e szakmába vágó munkák gyors és pontos elkészítésére a lehető legjutányosabb áron.

Vidéki megrendelések bérmentve szállítanak.

Első magyar gazdasági gépgyár részvénytársulat

ezelőtt: GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH

Budapesten, külső Váci-ut 7.

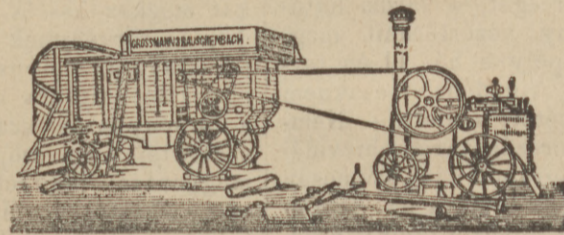
Lóvonatu vasuti állomás. Az osztrák-magyar államvasut indóházától 10 perc távolságban.

A legkedvezőbb feltételek mellett pontosan és olcsón szállít magyar készítményű mindennemű gazdasági gépeket, mint járgányos cséplőkészleteket, gabonarostákat s egyéb mezőgazdasági cikkeket és

gőzcséplőgépeket

Különösen ajánljuk szabad. szeges rendszerű, legújabb szerkezetű s legpontosabb kivitelű gőzcséplőgépeit.

Teljes jótállás.
legelőnyösebb berendezés. 3 1/2 4 lóerejű mozgonyokhoz és mozgonyokkal. A magoknak legtökéletesebb kicséplése, kitűnő tisztítás a és osztályozása mellett.

Szénafűtésnél kell
200—250 300—350
kl szám (faaránylag)
14 óra alatt. Szalma
fűtésnél kell 5-7 kéve
szalma 100 kiesé ké-
venél cséplési képesség
5—7000, 7—10,000
középnagyságu kéve
1 nap alatt.

Verőléces gőzcséplőgépek vasszerkezettel

6, 8, 10 lóerejű fa-, szén-, szalmafűtési mozgonyokhoz s mozgonyokkal.

SCHLICK-féle részvény-társaság Budapest

Vasöntöde és Gépgyár

Gyár és irodák:
VI., külső Váci-ut 1696/99. sz.

Városiroda és raktár:
VI., Podmanicky-utca 14. szám.

Ajánlja kitűnő és szilárd szerkezetű,

gőz- és járgánycséplő-készleteit és számos első díjakkal kitüntetett:

szab. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekéit,

és szabadalmazott mélyítő ekéit,

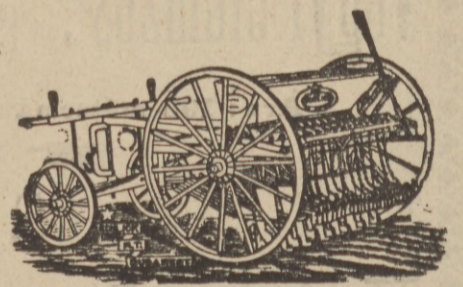
eredeti Schlick és Vidats-féle

egy vasu ekéit,

talajmivelő eszközeit, boronáit és rögtörő hengereit, valamint

SCHLICK-féle szab. „Haladás“ sorbavető gépeit

Készletben vannak továbbá: gabonatisztító rosták (Baker és Vidats rendszer), takarmány készítő gépek, tengeri morzsolók és darálók, szabad. Jókay-féle „Hungaria“ daráló-gépek erőhajtásra, örlőmalmok és olajmalmok berendezések. Eredeti amerikai kévelőtű és marokrakó arató-gépek és fűka száló-gépek, szállítható mezei vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek.

Legjutányosabb áron. Arjegyzékek kívánatra ingyen s bérmentve.

Képviselő Szegeden Virág Sándor úrnál.